

hjælpning af Synet er ansat at ville koste ham, hvorhos han ved en Dagmulct fra 1 til 5 Rd. R. M. kan tilholdes til at efterkomme sin Forpligtelse. Findes de uafhjulpne Mængder ved de i § 27 omhandlede Kirker, ere Medlemmerne af Bestyrelsen, ved hvis Forsømmelse Mængden er forbleven uafhjulpne, isaldne hver en Bøde fra 2 til 50 Rd. efter nærmere Bestemmelse af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, ligesom samme Ministerium har at bestemme, paa hvad Maade der vil være at gaae frem for at faae Mængderne afhjulpne. Er der uafhjulpne Mængder ved de Kirker, der omtales i § 28, da ere Kirkebøggerne isaldne hver en Mulct fra 1 til 20 Rd. R. M. og med Hensyn til Mængdernes Afhjælpning vil ogsaa i Fremtiden de fornødne Foranstaltninger være at træffe paa den i Forordning af 13de November 1829 § 5 bestemte Maade. Det tilkommer Synet enten ved næste Aars Syn, eller, dersom Omstændighederne kræve det, ved en særlig Forretning at afgjøre, om Mængderne ere afhjulpne. Kirkeeieren har umiddelbart efter denne Forretnings Afholdelse at erklære, om han i saa Henseende underkaster sig Synets Afgjørelse, eller fordrer et Oversyn. Efterat det saaledes endelig er afgjort, om Mængder henstaae uafhjulpne, og i hvad Omfang, er Kirkeeieren at sætte under justitiel Tiltale til Bødes Erklæggelse og Opfyldelse af sin Forpligtelse. Under Sagen er Kirkeeieren berettiget til at faae det paakjendt, om Synet ved de givne Paalæg maatte have overtraadt den samme tilkommende Myndighed. Dersom han imidlertid inden Sags Anlæggelse erklærer for Amtmanden, at han er villig til at underkaste sig sammes Kjendelse, da har denne at bestemme saavel Bødens som Dagmulctens Størrelse inden de ovenfor fastsatte Grænser og meddele Provsten Underretning om Udsaldet. Ovennævnte Bestemmelser gjælde ogsaa om Kirkebøggerne og de særlige Bestyrelser. Det paa ligger Provsten snarest muligt at gjøre de Anmeldelser eller træffe de Foranstaltninger, der behøves til Sværfsættelsen af ovenstaaende Bestemmelser og tillige derom gjøre Beretning til Biskoppen.

Til § 32.

74. Afst. Forslag af Udvalget:

12te Linie „Kirkefonden“ forandres til: „det Offentlige“.

75. Afst. § 32.

Indankes Sagen for et Oversyn, da har dette at træffe endelig Bestemmelse med Hensyn til Afhjælpningen af de udsatte Mængder og fastsætter derhos Tiden, inden hvilken dette bør stee. Dersom Kirkeeieren ei efterkommer, hvad ved Oversynet er blevet bestemt, da forholdes der ganske paa samme Maade, som naar han lader et Paalæg af Synet, der har endelig Gyldighed, uopfyldt, og navnlig har han, forsaavidt Sag maatte blive anlagt imod ham, den ham i § 31 forbeholdne Ret til at faae paakjendt, om Oversynet maatte have overskredet sin Myndighed. Stadsfester Oversynet det afholdte Syn, da afholdes de ved Oversynet foranledigede Udgifter af Kirkeeieren. Giver derimod Oversynet Kirkeeieren Medhold i alle hans Paastande, da afholdes ovennævnte Udgifter af Kirkefonden. Dersom Oversynet endelig deels stadfæster, deels underkjender, hvad af Synet er fastsat og af Kirkeeierne paaanfet, da har det tillige at bestemme, i hvilket Forhold Beføstningen ved Oversynet er at fordele mellem Kirkefonden og Kirkeeieren.

76. Afst. § 33.

Indstiller Kirkeeieren Synet til Afgjørelse af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, da ledsages Ministeriets Afgjørelse af en Bestemmelse om, inden hvilken Tid Kirkeeieren har at efterkomme, hvad der paalægges ham. Dersom Kirkeeieren viser nogen Forsømmelse i at opfylde, hvad af Ministeriet er besluttet, da iagttages hvad i § 31 er bestemt, for at flette Synets upåaanbete Bestemmelser Fyldestgjørelse, uden at dog Spørgsmaalet om Synets Competence i saa Fald kan gjøres til Gjenstand for Domstolens Paakjendelse, da det ogsaa i saa Henseende har sit Forblivende ved Ministeriets Resolution.